

1903-02-20

AFSENDER

Johan Rohde

MODTAGER

Jens Ferdinand Willumsen

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Dansk

Afsendersted:

København (Danmark)

Modtagersted:

Paris (Frankrig)

Omtalte personer:

Fergus Roger Scavenius

Edith Willumsen

Omtalte steder:

Paris, Frankrig

Italien

Danmark

Arkivplacering:

J.F. Willumsens Museum

Arkivkasse: A/III/1 - R

DOKUMENTINDHOLD

Rohde ville gerne have mødt Willumsen i Italien, så han kunne vise ham alt det skønne ved landet. Det bedrøver ligeledes Rohde, at Willumsen brokker sig over italienske modeller, som er bosat i Frankrig. Rohde påpeger, at disse er fattige og forhutlede mennesker, som ikke repræsenterer det sande og skønne ved Italien. Rohde er ligeledes ikke enig i Willumsens antagelse af, at mennesket er mindre i Danmark end i Frankrig, men han indrømmer, at der fødes flere genier i et større land end i et lille. Rohde ønsker derudover Willumsen tillykke med ægteskabet, og han beder ham hilse Scavenius.

TRANSSKRIFTION

20.II.03

Silkegade 13

Kjøbenhavn.

Kjære Ven.

Med det Brev, De har sendt mig fra Paris, har De gjort mig en Glæde, særlig med den første Halvdel, der, som De siger, er skreven, før De modtog mine Linjer.

Det viser mig nemlig, at De uden Foranledning fra min Side har tænkt paa mig og haft Lyst til at komme i Forbindelse med mig. – Herfor sender jeg Dem en Vens Tak.

Fik vi ikke Lejlighed til mundtligt herhjemme at udvexle vore Tanker, kunne vi maaske nu – som i gamle Dage – faa Lejlighed til det paa Papiret, om det ikke skulde lykkes mig at træffe sammen med Dem i Paris, hvilket jeg gjerne vilde, men som der i Øjeblikket ingen Udsigt er til.

De har altsaa nu giftet Dem igjen og synes at være meget lykkelig. Gode Ønsker har De saa maaske ikke Behov; men jeg vil dog derfor ikke undlade at sende, saavel Dem som Deres unge Hustru nogle af de bedste.

Det bedrøvede mig i sin Tid meget, at De var i Italien og meget nær ved mig uden at vi saaes, det vilde have glædet mig at vise Dem noget af alt det uendeligt skønne og udmærkede, som jeg har fundet i dette vidunderlige Land, og nu ærgrer det mig at høre af Deres Brev, at De sidder i Paris og faar daarlige Tanker om Italien ved at arbejde efter daarlige italienske Modeller; men De maae huske, at de Italienere, der rejser til Paris for at leve som Modeller, i Reglen er nogle sølle forsultne Proletarer og ikke at regne for Repræsentanter for de virkelige Italienere. Men jeg tænker, at De saa skjønner saameget mere paa den smukke Model, som De har vundet Dem, og som jeg rigtignok

aldrig har set i Virkeligheden, men kun i en hel Række af Deres Studier, og

at De ikke glemmer at gjøre det smukke Portræt færdigt, som De i sin Tid viste mig Skitsen og Anlæget til, og som jeg venter mig meget af. Men hvorom alting er, gid De nu maa blive lykkelig med Deres unge Hustru, saa finder De dem ogsaa nok tilrette med Forholdene enten De bliver i Frankrig eller vender tilbage til Danmark. – Menneskene er selvfølgelig ikke mindre her end der – saaledes som De skriver – men naturligvis fødes der flere store Mennesker i et stort Land end i et lille, om ellers Forholdene ere de samme.

Noget nyt herfra har jeg ikke at meddele Dem jeg lever ret stille med mit Arbejde og oplever ikke meget. I Paris er der jo i Vinter en hel Masse Skandinaver, men dem ser De vel ikke meget til; det er i hvert Fald det fornuftigste; der er i Reglen ikke noget kjedsommeligere end at løbe paa Lands-

mænd, naar man er i Udlandet.

Scavenius ser De naturligvis stadig, da han er Deres Elev, ham maa De hilse meget fra mig; det er en ung Mand som jeg havde stor Glæde af at undervise, en af de faa, som holdt Humøret oppe paa mig under den triste Beskjæftigelse at være Lærer paa en Malerskole.

Ja nu faar De nøjes for i Dag med dette ikke videre interessante Brev, men jeg har i disse Dage særligt meget at bestille, saa jeg har ikke megen Tid tilovers.

Men venlige Hilsner til Dem selv og Deres Hustru
Deres Johan Rohde

Jeg har udtaget to Landskaber formodentlig begge fra Schwe[iz]¹ det ene en snedækket Klippetop med blaa Himmel og Skyer omkring, det andet med Bjerge i Baggrunden, en grøn Eng og Træer i Forgrunden. Jeg tog de to, som jeg tænkte mig, at De helst vilde undvære, men lad mig nu omgaaende vide, hvilket De bestemmer Dem for.

¹ Ordets endelse mangler.

OMTALTE VÆRKER

To af Willumsens landskabsstudier fra Schweiz.

20. II. 03
Silkegade 13
Kjøbenhavn.

Kjære Ven.

Med det Brev, De har sendt mig fra Paris,
har De gjort mig en Gæst, særlig med den
første Halvdel, der, som De siger, er skrevet,
for De meddele mine Linger.

Det viser mig nemlig, at De uden Foranstalt-
ning fra min Side har tænkt paa mig
og haft Lyst til at komme i Forbindelse
med mig. - Derfor sender jeg Dem en
Vens Tak.

Titte vi ikke Lejlighed til mündeligt bekjen-
ne at indviede vore Tanker, kunne vi maaske
om - som i gamle Dage - paa Lejlighed
håbe det paa Papiret, om det ikke skulde
lykkes mig at træffe Sammen med Dem
i Paris, hvilket jeg gjerne vilde, men som
der i Øjeblikket ingen Udsigt er til.

De har altsaa min giftet Dem igjen og synes
at være meget lykkelig. Gode Ønsker har
De saa maaske ikke Behov; men jeg vil
dog derfor ikke undlade at sende, saaleds Dem
som Dens unge Hustru nogle af de bedste.

Det betrorde mig i sin Tid meget, at De
var i Italien og meget nær ved mig uden at
vi saaes, det vilde have gledet mig at vise
Dem noget af alt det uendeligt skønne og
uindmærkede, som jeg har fundet i dette vid-
underlige Land, og min ærgre det mig at
høre af Dens Brev, at De sidde i Paris
og faar daarlige Tanker om Italien ved at
arbejde efter daarlige italienske Modeller; men
De maa huske, at de Italianere, der rejser
til Paris for at lære som Modeller, i Reglen
og nogle sølle Forsultne Proletarer og ikke at
regne for Repræsentanter for de virkelige
Italianere.

Men jeg tænker, at De saa skønne saame-
get mere paa den smukke Model, som
De har sendt Dem, og som jeg sigtignost

aldrig har set i Virkeligheden, men kun i en
hel Række af Dens Studier, og at De ikke
glemmer at gøre det sømte Postat først,
som De i sin Tid viste mig Skitsen, An-
deget til, og som jeg vender mig meget af.

Men hvorfor alting er, gid De om præcise blive
lykkelig med Dens unge Hustru, saa finder De
Dem ogsaa nok tilrette med Forholdene inden
De blive i Frankrig eller vender tilbage til
Danmark. - Menneskene er selvfølgelig ikke min-
dre her end der - saaledes som De skriver -
men naturligvis findes der flere store Mennesker
i et stort Land end i et lille, om end Forholdene
er de samme.

Meget meget herfra har jeg ikke at meddele Dem
jeg lever vel stille med mit Arbejde og ople-
ver ikke meget. I Paris er der jo. Vinter
en hel Masse Skandinaver, men dem er
De vel ikke meget til; det er i hvert Fald
det fornøjeligste; der er i Reglen ikke noget
kjedsommeligere end at løbe paa Land -

mand, naar man er i Ulandet.

Scavinius see De naturligste Stab, da han
er Dens Elev, kan man De hilse meget
for mig; det er en ~~den~~ ung Mand som
jeg har et stor Glæde af at undervise, en
af de faa, som holdt Humors oppe paa
mig under den triste Beskjæftigelse af en
Læst paa en Malerskole.

Jeg maa faa De rigtig for i Dag med
dette ikke uden interessante Brev, men jeg
har i disse Dage slet ingen meget at bestille, som
jeg ikke har nogen Tid til overs.

Med venlige Hilsener til Dem selv og
Dens Hustru

Dens Jonan Ronder

Jeg har indlagt to Landkaber formentlig ogsaa for Schvane
det ene en nedadsket Klippelap med blaa Himmel og Sky
omkring, det andet med Dyr i Baggrunden, en Grøn Eng
og Træer i Forgrunden. Jeg tog de to, som jeg tænkte mig,
at De helst vilde undvære, men lad mig nu omgaaende
vide, hvilket De bestemmer Dem for.

A II 1-R